

Осътителностъ, *sf.* la sensibilité, le sentiment, la sentimentalité, la perceptibilité; || (на сърдцето), sensibilité *f.*; || притворна —, *fam.* la sensiblerie.

Осътливо сочение, *sn.* le sensualisme.

Осътливостъ, *sf.* la sensualité.

Осътливъ, *adj.* sensible, sensitif, sensuel, tangible ou tactile, palpable; || права —, *va.* sensualiser.

— човѣкъ, *sm.* un sensualiste. [lités *f.*]

Осътливи удоволствия, *sn. pl.* les sensations, Osъщамъ, *va.* sentir, ressentir, percevoir; 1. *fig.* ressentir, s'orienter, 'halener'; 2. (*семнината*), se ressentir de; 3. (*силата си*) se sentir; 4. -са, *vr.* se sentir; 5. (за нѣщо), se sentir de; 6. способенъ да осъща, passible, *adj.*; 7. осъщатса, *v. imp.* ils s'apparent.

Осъщане, *sn.* le sentiment, la sensation; || *fig.* le tact; || способность —, la passibilité.

Осъденъ, *adj.* damné.

Осъдникъ, ица, *s.* improbateur, trice; глоре, euse; un satiriste; || (върху правдисе), un frondeur.

Осъждамъ, *va.* objecter, réprover, reprendre, censurer, critiquer, blâmer, médire de; || *fig.* mordre; || (на обична лжка), damner.

Осъждане, *sn.* la condamnation, réprobation, damnation, censure, critique, animadversion, semonce, *f.*; || достойнъ за —, condamnable, censurable, *adj.*

Осъждателъ, *adj.* réprobateur.

Осъществоване, *sn.* la réalisation.

Отава, *sf.* Agric. l'étoile ou esteuble *f.*, chaume *f.*; || изръзване или искубване —, le channage; || скубя —, *va.* chaumer.

Отаеваса, *vr. imp.* il se clarifie, il dépose; || Chim. il défeue; || (за numia), il se rassieds. [Chim. le précipitant.]

Отаеване, *sn.* le retrait; || срѣдство за —.

Отаено вещество, *sn.* Chim. le précipité.

Отайка (селей т.), *sf.* le sédiment, le dépôt, la lie, la féulence, les fondrilles *f.*, les effondrilles *f.*, la vase, les fèces *f.*; 1. Chim. la précipitation, le précipité; 2. (отъ какве), mare de café, *m.*; 3. (отъ листило), la boue; 4. (какъ), le banc; 5. пуша —, *v. imp.* il dépose.

Отайченъ, *adj.* vaseux.

Отъ, *prép.* grecque, anti -; 1. par, de, de la part, de chez, dès, d'avec; 2. -както, *adv.* sitôt que; 3. — инивъ, *adv.* dorénavant, à l'avenir; 4. — само-себе-си, *adv.* naturellement; 5. — тогасъ, *prép.* depuis; 6. — кога, *prép.* depuis quand; 7. — що, *conj.* d'où; 8. — щомъ, *conj.* du moment que.

Отбивамъ, *va.* écarter, repousser, obvier à, éloigner, divertir; 1. *Méd.* répercuter; 2. (назадъ), recongrer; 3. (ударъ), riposter; 4. (отъ цица дѣме), sevrer; 5. -са, *vr.*

dévier et se —, gauchir, fuir; 6. *fig.* bricoler; 7. *Méd.* se répercuter; 8. (отъ прѣмѣтъ-ть), digresser; 9. отбиваса (за малгнитна показалка), *v. imp.* il varie; 10. отбиватса (за зари). *v. imp.* Opt. ils s'infléchissent.

Отбиване, *sn.* la déviation, écartement *m.*, gauchissement *m.*, diversion, digression *f.*, hors d'œuvre *m.*; 1. (на зари), Phys. la déflexion; || Opt. inflexion *f.*; 2. (отъ цица дѣме), le sevrage, ablactation *f.*; 3. (на колпакъ), la variation; 4. (ладія отъ вървежъ-ти си), Mar. le lan ou lans; 5. (назадъ кола), la reculade; 6. (отъ правъ пъти), Mar. l'étrive *f.* [livement.]

Отбивателъ, *adj.* diversif, évasis; -лино, — вѣтъръ, *sm.* Mar. le revolin.

Отбивачка (отъ цица), *sf.* une sevreuse.

Отбивно, *adv.* Mus. spicato.

Отбирамъ *va.* choisir, élire, assortir, nommer, opter; 1. comprendre; 2. (изново по видове), rassortir; 3. (за дватаца), appareiller.

Отбиране, *sn.* le triage.

Отбиращъ, *ка.* *s.* trieur, euse.

Отблизо, *prép. fam.* rasibus.

Отблъснувамъ и -сквамъ, *va.* rejeter; || *fig.* rembarrer.

Отблъснуване, *sn.* le rappel; || Phys. la répulsion; || (вълма), Mar. le ressac.

Отбой (за конь), *sn.* la parade.

Отборъ, *sn.* le choix, élite *f.*, assortiment *m.*, séparage *m.*, option *f.*; 1. *fig.* le perle; 2. (на матрици), Typ. la frappe; 3. (у правление), le triage; 4. правъ —, *va.* trier.

Отбочвамъ, *va.* détacher.

Отбраното, *sn.* le choisi; || наї —, la fleur. — слово, *sn.* la devise.

Отбулевамъ, *va.* dévoiler; || *fig.* démasquer.

Отбулеване, *sn.* le dévoilement. [fuir.]

Отбѣгвамъ, *va.* fuir, reculer; || -са, *vr.* se

Отваждамъ, *va.* détrempre, dirimer; 1. (зубъры), détendre; 2. (запирахъ), débarrer; 3. (отъ калъ-та), Mar. déséchouer et déchouer. [m (voyez Извара).]

Отвара, *sf.* la caillebotte, frommage à la pie.

Отваръ, *sm.* le bouillon.

Отварямъ, *va.* ouvrir, déboucher, débâcler, déballer, dégrafer; 1. (изново), rouvrir; 2. (малко), entr' ouvrir; 3. (очимѣ си на не-тире къмъ противника-ть), faire la guerre à l'oeil; 4. (пжъ), acheminer, pratiquer; || *fig.* rompre la glace; 5. -са, *vr.* s'ouvrir, se dévoiler, germer, retourner; 6. (изново), se rouvrir.

Отваряне, *sn.* l'ouverture *f.*, débouchement, déballage *m.*; || (на училиница), la rentrée; || при — враты, à porte ouvrante *f.*

Отведенашънъ, *adj.* soudain. [souleur.] — страхъ, *sm.* le saisissement; || *fam.* la